Vasúti együttműködés

A csehszlovák és a magyar vasutak nemzetközi együttműködése alapján készül a Budapest—Dombóvár—Gyékényes vasútvonal távközlő és biztosítóberendezéseinek korszerűsítése. Célja a távközlésben a biztonság növelése. A légvezetékeket földbe süllyesztett kábelek váltják fel, így nagyobb lehetőség nyílik az információs rendszer bővítésére és a számítástechnika szélesebb körű alkalmazására a vasút területén. A beruházás fő kivitelezője a csehszlovák Közlekedés és Postaügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó AZD-vállalat, de közreműködnek a MÁV építési szervei is. A program első szakasza, a Budapest—Pusztaszabolcs közötti vonalon tavaly fejeződött be, szerdán pedig újabb, a Pusztaszabolcs—Sárbogárd közötti 30 kilométeres vonalszakaszt adták át. Az eseményen jelen voltak a csehszlovák vasutak és az AZD-vállalat, valamint a KPM és a MÁV pécsi igazgatósága vezetői, képviselői. A vonal teljes hosszára tervezett korszerűsítés 1975-re valósul meg.

Ezen a héten egyébként mindennap gyarapodott legalább egy új létesítménnyel a Dél-Dunántúl vasúti közlekedése. Somogyszobon integra-dominó biztosítóberendezést és forgalomirányító épületet, Zalakaroson gyógyházat, Kurdon pályafenntartási telepet adtak át.

Szakmunkásképzés a gyermekvárosban

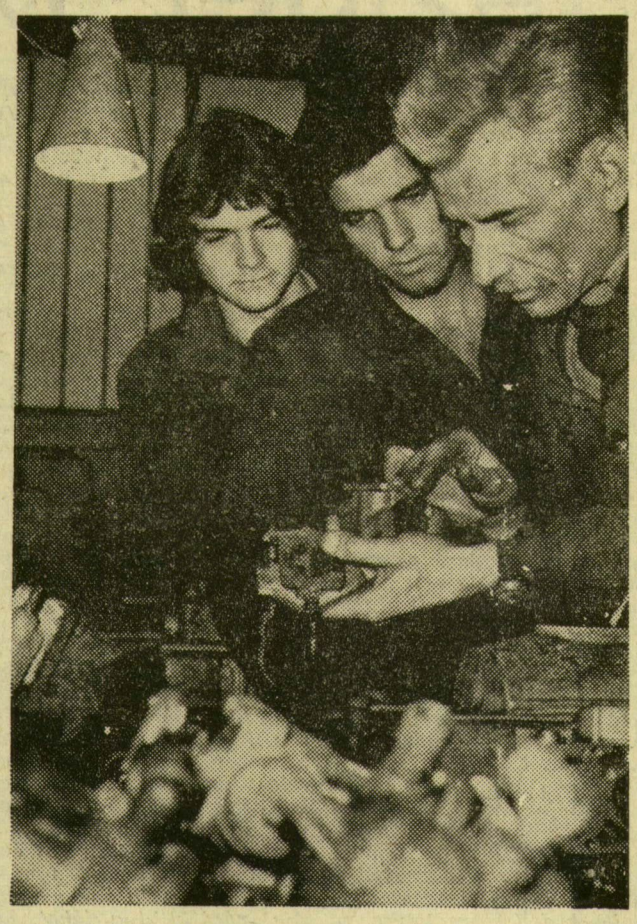

A Fóti Gyermekvárosban a szakmunkástanuló-oktatást házon belül oldották meg. Jól felszerelt tanműhelyekben, jól képzett oktatók segítik a fiatalokat. Képünkön: autószerelők gyakorlati oktatása.

MTI-fotó: Balaton József felvétele

A kereskedelem társadalmi ellenőrzése

Aktívaülést tartottak tegnap, szerdán a szakszervezetek megyei kereskedelmi társadalmi ellenőrei az SZMT-székházban. A gyűlésen részt vett *Juhász* József, az SZMT vezető titkára, *dr. Paczuk* István, a megyei tanács elnökhelyettese, *Nagy* Sándor, a SZOT munkatársa, *Kopasz* Józsefné, a KPVDSZ megyei titkára, valamint *Fodor* Pál, a kereskedelmi felügyelőség vezetője is.

Hajas László, SZMT-titkár vitaindító előadásában értékelte a kereskedelmi társadalmi ellenőrök munkáját.

A kereskedelem, a vendéglátóipar a tömegek szolgálatában áll, tevékenységük állandóan reflektorfényben van. Ezért nem lehet közömbös, hogy az ott dolgozók hogyan, milyen módszerekkel végzik munkájukat. Magatartásukkal a közhangulatot befolyásolják, kereskedelmi tevékenységükkel életszínvonal-politikánk megvalósításában vesznek részt. Mindezért jelentős a kereskedelem és vendéglátóipar ellenőreinek — köztük a társadalmi ellenőröknek — a munkája.

Az állami szervek határozatokban és rendeletekben kérik a szakszervezeteket, hogy a fogyasztói érdekvédelmet sértő káros tendenciákat tárják fel, és tegyenek meg mindent megszüntetésükért.

A megyében 350—370 társadalmi kereskedelmi ellenőr dolgozik, a megválasztottak 65 százaléka. Munkájuk során kiterjedt figyelmük a kiszolgálás rendjére, arra, hogy a kereskedelmi dolgozók milyen magatartást tanúsítanak a vásárlókkal szemben, hogyan orvosolják a vásárlók panaszait, betartják-e az egészségügyi szabályokat és rendeleteket, a tisztasággal kapcsolatos követelményeket. Ellenőrizték, hogy a fixáras áruk a megállapított hatósági áron kerülnek-e a forgalomba, a maximált árak pedig nem haladják-e meg az engedélyezett, legmagasabb szintet. A mozgó árformák körében figyelemmel kísérték az induló árakhoz képest kialakult árszintet.

Évenként mintegy 1400—1600 ellenőrzést végeztek, 600 esetben tapasztaltak rendellenességet, 110 esetben szabálysértési eljárást indítottak, huszonötször pedig fegyelmi büntetést rótták ki. Ebben az évben az árváltozások során kialakított árak alkalmazását célellenőrzéssel figyelték meg a gyermekruházati cikkeknél, az olcsó áruknál. Megvizsgálták a vendéglőkben, hogy kiszolgálják-e a fiatalkorúakat, ittas embereket.

A kereskedelmi ellenőrök felfedték az egyes hiánycikkeket is: száraz áruból, füstölt húsból, friss zöldségből, burgonyából nem tudta kellően kielégíteni az igényeket a kereskedelem. Időszakonként nem lehetett kapni olcsó ruházati cikkeket, nem volt elég nagy választék gyermekruhákból. Bőségesen tapasztaltak hiányosságokat a különböző szolgáltatások területén is.

Ellenőrző tevékenységük kiterjedt az életszínvonalat alapvetően befolyásoló fogyasztás, áruellátás és az árak alakulására is.

A harmadik negyedévig Csongrád megyében az árszínvonal az országossal azonos mértékben nőtt. Az élelmiszerárak 6 százalékkal, a ruházati cikkek árai 3 százalékkal voltak magasabbak, mint tavaly. Az ellenőrök tapasztalatai szerint a kereskedelemben jelenleg az árak okoznak elsősorban gondot, különösen az idénycikkek árai. A jövőben nagyobb figyelmet kell szentelni annak megállapítására, hogy az árnövekedés a termelői szférából indult-e ki, vagy a forgalomban keletkezett. Ennek érdekében új munkamódszereket kellene kidolgozni.

Fodor Pál, a kereskedelmi felügyelőség vezetője is ezt emelte ki felszólalásában. A munka minőségén lehet még javítani: szakosított előadásokat kell szervezni az ellenőrök képzésére. Módosításra van szükség a tapasztalatok írásos rögzítésében is.

Az értékes hozzászólásokra Hajas László válaszolt, majd *Oláh* Mihály, az SZMT elnöke okleveleket, érmeket adott át a kiemelkedő munkát végzett társadalmi ellenőröknek. *Banga* János, a Szegedi Közlekedési Vállalat dolgozója a „Szakszervezeti Munkáért" érem arany fokozatát, *Petri* Béla, aki a kábelművekben dolgozik, a „Szakszervezeti Munkáért" érem ezüst fokozatát vette át. A megyei tanács vb jutalmait dr. Paczuk István nyújtotta át, majd Juhász József zárszavával fejeződött be az ülés.

Kistelek ipart keres

2. Az idevaló ipar is keresi Kisteleket. Szóról szóra ezt mondja éppen a hangszóró: „A Fővárosi Kézműipari Vállalat kisteleki részlege varrodai munkára dolgozókat vesz fel az új üzemrészbe. Varrni nem tudókat betanítunk. A tanulási időre 5 forintot fizet óránként a vállalat. Minden dolgozó kedvezményes textilvásárlásban, év végén textiljuttatásban részesül. Vidékieket autóbusz szállítja a munkahelyre. Jelentkezni lehet..." stb.

*

Megindult tehát valami, amire oda kell figyelnünk. Vegyük azért számításba előbb, ami számba vehető. A háziipar volt az első kisteleki próbálkozó. Jött a csongrádi, hogy szőnyeget szeretne itt szövetni, ha helyet kapna. Meg is van a szőnyegszövő, nem sokan — alig tízen — dolgoznak benne. A tápéi háziipari szövetkezet több embert tudott magához kötni, bedolgozói rendszerbe körülbelül nyolcvanat. Van, akinek előnyös ez a munka, van akinek nem. Aki gyermekét is gondozza, legtöbbször szívesen csinálja. Otthon maradhat, akkor teszi félre, mikor akarja. Este beszél a család is, az is pénzt hoz a házhoz. De cserébe kéri ez a munka majdnem az egész lakást. Új házakból Tápén is kiszorul a gyékény. Nem biztos tehát, hogy ez a jövő útja.

Ideny jellegű a nagyrikafeldolgozónak működik itt egy előkészítő telepe. Az első szóval mindent megmondtunk: csak amíg a nagyrika tart. tart. A sándorfalvai központú járási ktsz-nek is vannak itteni kapcsolatai. Most hirtelen ötvennel emelkedett a létszám. A férfinői szabó ktsz-ben dolgozók száma nem éri el az ötvenet, hallani itt is vannak a jelentkezőket. Az egyik termelőszövetkezet nagy építőbrigádot foglalkoztat. Érdekes jelenség: nagyon sokan járnak innen az építőipartól, ez a melléküzemág mégsem elsősorban a kistelekieknek ad munkát. A MEZŐGÉPnél 238-an dolgoznak, többségük férfi, de nem mind helybeli.

Nagyjából befejeztük a sort. S az a vállalat, amelyiknek a hirdetését írásunk elején idéztük, tavaly nyáron kopogtatott először. Azt ígérte, ha helyet bérelhet, fióküzemet létesít. Mikor? Azonnal. Ez történt nyáron, decemberben már próbaüzemét kezdte a Kézműipari Vállalat kisteleki részlege. Januárban indult a teljes munka — női felsőruházati cikkeket gyártanak itt, elsősorban szovjet exportra —, és azóta szándékuk egyre világosabb: bővíteni szeretnék a kis üzemet, akár sokszorosára is a mostaninak. Százötven dolgozóval számolnak napjainkban, körülbelül ötven a bedolgozó — 1975 végére már négyszázzal szeretnének, az évtized végére ennek is a dupláját várják.

*

Beleesett egy kavics a sima vizű tóba, azóta fodrozódik. Ha a Kézműipari Vállalat megél Kisteleken, miért ne élnénk meg mi, akik itt vagyunk. Erre kezdte el fejleszteni varrodáját a járási ktsz is, ezért töprenget a szabó ktsz is. A nekibuzdulásnak mindenképpen örülünk, hiszen az a jó, ha valaki észreveszi, mit mulasztott el eddig. Nem is akarunk beleszólni a vitába, csak leírjuk, hogy van ilyen vita. Az előbbi hirdetésből is kitűnt, hogy tanulópénzt fizet a Kézműipari Vállalat. Azt hallani, szívesen emeli a két szövetkezet olyanokkal a létszámot, akik amott tanultak meg varrni. Csábító az ígérete, váltott műszak helyett mindössze egy műszakot ígér. Vita van tehát a tanulópénz körül.

Jelentkezett azóta a Konkordia is. Ha helyet kapna, 25—30 embert foglalkoztató frottírüzemet hozna létre. Meg is vásárolná az épületet, de nem találnak megfelelőt. Csak azt tudta mondani a tanács, hogy iparkerülettá nyilvánította a vasút melletti részt, ott szívesen ad helyet.

Mindenesetre tény, hogy kezd körbejárni a téma: ez is varroda, az is varroda. Mindenki nem lehet varrónő Kisteleken sem. Mostanáig összesen 250-en vannak, és még mindig újabbakat keres a vállalat.

Érdemes nagyon figyelni egy másik dologra: minden új ajánlkozó épületet kér. Vagy venne, vagy bérelne. Csakhogy Kisteleknek nincsen üzemmé avatásra alkalmas épülete. Illetve van egy, azt kellene jól megfogni. A MEZŐGÉP ügye évek óta vajúdik. Nem tudják, mikor kihez csatolják majd, komoly fejlesztésbe nem mernek fogni. Szép nagy csarnokok vannak itt, nagy tartályokat készítenek kevés emberrel. Valamilyen profilváltással a tanácselnök szerint akár ötszázan is dolgozhatnának benne. Szóhoz jutnak már a férfiak is. Mert a messzire eljárók közül sokan mondják: még ha kevesebbet keresnék, akkor is szívesen hazajönnék. A kisebb fizetés ne csábítsa a vállalkozókat, hiszen mostani bérszisztémánk az érdemen aluli fizetéseket úgyse bírja el. Inkább a megyei végrehajtó bizottság előbb már idézett mondatát érdemes figyelembe venni: „...az iparban elhelye kedők létszáma akkor is jelentős".

(A befejező rész következik.)

Horváth Dezső

Cél: az élelmiszerek minőségének javítása

A megyei (fővárosi) élelmiszerellenőrző és vegyvizsgáló intézetek korábbi felmérései egész sor olyan hiányt állapítottak meg, amelyeknek csak műszaki fejlesztéssel, beruházással vehették elejét az üzemek. A minőségi ellenőrzések alapján egész sor műszaki intézkedést tettek a tej-, a gabona- és a baromfiiparban.

Jelentős műszaki fejlesztést hajtottak végre a Hajdú-Bihar és a Csongrád megyei tejipari vállalatnál: korszerű berendezések felszerelésével állandó színvonalon tartják és garantálják a termékek egyenletes minőségét. Az intézetek korábban gyakran kifogásolták a baromfiipari termékek hibáit, egyebek között a csirkék elszíneződését. A minőségi kifogás megszüntetésére a debreceni üzemben automataberendezést szereltek fel, a békéscsabai feldolgozóban pedig fóliazsugorító alagutat adtak át. (MTI)

Postás újítók ankétja Szegeden

Tegnap, szerdán délelőtt tartották meg a Szegedi Postaigazgatóság újítási értekezletét a szegedi postásotthonban. A tanácskozást *Rózsa* István, az igazgatóság vezetője nyitotta meg, majd *Kopasz* Flórián igazgatóhelyettes értékelte az újítási mozgalom eddigi helyzetét és javaslatokat tett eredményesebbé tételére. Hangoztatta, hogy a jövőben több körültekintéssel bírálják el a beadott újításokat, meggyorsítják az ügyintézést, vagyis az elbírálást.

A tanácskozás résztvevői — akik az igazgatósághoz tartozó Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megyékből jöttek — kifejtették véleményüket az újítók és újításaik helyzetéről, a mozgalom javításának kérdéseiről. Mind a forgalmi, mind a műszaki dolgozóknak lehetőségük van munkájukat színvonalasabbá tenni olyan újításokkal, melyeknek gazdasági és szolgáltatási hasznuk van.

Galgóczi István — aki a posta-vezérigazgatóság képviseletében vett részt a tanácskozáson — felhívta a figyelmet arra, hogy az újítási mozgalmat nem szabad leszűkíteni csupán gazdasági számításokra, hanem politikai tényezőként, az üzemi demokrácia egyik megjelenési formájának kell tekinteni, s ekként foglalkozni szervezésével, s mind több dolgozót — fiatalt — bevonni ebbe a tevékenységbe.

Az értekezleten 16 küldöttet választottak meg a postás újítók országos tanácskozására. Végül az igazgatóság vezetője jutalmakat adott át több újító postás dolgozónak.

Lengyel—magyar barátsági napok

A Lengyel Néphadsereg megalakulásának 30. évfordulója alkalmából baráti találkozót rendeztek Szegeden, a Fegyveres Erők Klubjában. A kétnapos rendezvénysorozat keretében tegnap a városba érkezett Feliks Allina, a Lengyel Kulturális Központ igazgatóhelyettese, akit Salamon István, a Hazafias Népfront városi bizottságának titkára fogadott. Délután a Fegyveres Erők Klubjában fiatalokkal találkozott a lengyel vendég. Ezután megnyitották a „Lengyel—magyar fegyverbarátság" című fotókiállítást.

Ma, csütörtökön a lengyel vendég Kistelekre látogat. Délelőtt a helyi párt-, állami és társadalmi vezetők tájékoztatják a nagyközség életéről, ezután megtekintik a közelmúltban átadott új bölcsődét, a kézműipari vállalat gyáregységét.

Délután a helyi Árpád fejedelem gimnázium KISZ-fiataljaival találkozik, majd részt vesz az este 6 órakor kezdődő magyar—lengyel barátsági gyűlésen.

Szociográfusok tanácskozása

A Magyar Írók Szövetségének prózai szakosztálya, a Duna—Tisza közi írócsoport és a Forrás című irodalmi folyóirat szerkesztősége, a Bács-Kiskun megyei tanács támogatásával másodszor rendezi meg a szociográfusok országos konferenciáját Kecskeméten. A december 5—6-án sorra kerülő kétnapos tanácskozás résztvevői, a szociográfia művelői, valamint a szociográfiai érdeklődésű írók és költők, a „Magyarország felfedezése" című könyvsorozatot értékelik majd. A vita alapját kilenc megjelent könyv képezi. A konferenciára a területileg érdekelt megyék párt- és tanácsvezetőit is meghívták.